

ב"ה, גליון לב איר תשכ"ז וועד העולמי לזכות את הרבים

**כל אחד קיבל על עצמו להחזיר בתשובה לכל הפחות מאות אנשים,
על ידי שiorה לו הדרך האמת ולהוציאו מקליפות הערב רב נזכה להגאולה שלימה בב"א
ירושלים עיה"ק טובב"א**

~~~~~

ארגון מיוחד שהוא מדריך ומורה דרך למצבי הרבים להרבות כבוד שמים

כה

מעלות המזקה רביים

ידעו עברו הדרכה כראוי זוכה לנצח במלחמה היפך משום שרייה כאילים שלא הדרכו את דורות מש"ה וילכו בלא כח לפניו רודף, והדריכה נקרא יד, כפירוש"י ע"פ איזת יד, ותנן באבות משה זכה וזכה את הרבים. וזה אפשר כוונת (ס"י כ"א פסוק ל"ד) ויאמר ד' אל משה אל תירא אותו כי בידך נתתי אותו, בידך דייקא עבר טוב הדרכתק דבר זה יגרום לך שתנצה אותו, וזהו "בידך נתתי אותו" זאת כל עםו מפרש הרמז בר"ת "ושם דרך" ארנו" בישע נני מתחלף בד".

(במדבר תקצט)

הכתוב אומר יאמר בספר מלוחמות ד', בזכות לימוד תורה ד איש מלוחמותו. ובזה אפשר לפרש כוונת (יהושע ס"י י"ד פסוק י"ב) שם שבעזון "דום" וירח "בעמק" אילון מפרש הרמז בר"ת "ושם דרך" ארנו" בישע" אלקים יהושע למד תורה לרבים, מש"ה זכה לך.

וזהו אפשר כוונת (דניאל ס"י י"א פסוק ל"ג) "ומשכילי" עם "יבינו" לרבים, שידרכו את אנשי דרום כראוי וככונו, עי"כ יסבב מה שפרש הרמז בר"ת "ובן" עליה לא יענו.

(במדבר תר)

כו

תוואר התוכחה

משום שאח"ל תוכחה שאינה עיריבה לשומעים כאילו חלב ודבש מעורבים זה בזה מוטב לו שלא אמרה, א"כ הת"ח האמתי כשיריצה לדריש תורה ותוכחה ברבים ורצוינו שייהיו דבריו נשמעים וימצא חן אצל השומעים, איי יבהיר בד"ת כאשר הן מהה ראים לאורים ומה בכחינות דבש וחלב, ואו יועילו דבריו ויכנסו באזני השומעים. זה אפשר לפפרש כוונת (עמוס ס"י ז' פסוק י"ב) מש"ה נקרא הנביא "חס ושלום" זה, משום נוטריקון שלו הוא "זכתה" חלב "ודבש" הוא, לرمז שתוכחתו צריך שייהי" בדרך פשרה ויערב דבש שהוא דין עם חלב שהוא רחמים.

(במדבר תרא)

ובזה אפשר נמי לפרש כוונת (פסוק ד' מלכים א' ס"י ב') אם ישמרו בניך את דרכם לכלת לפני באמת, גמ"ח נקרא דרך, תוכחה מכונה הליכה, הכוונה בנין, בוניך, הן מה המדריכים אם ירצו להוכיח ולהמשיך לבכם בדבריהם הניעימים אווי "באמ"ת מפרש הרמז בנטרייקון" מישרים תשפטו בני אדם, עניין תוכחתם יהיה תמיד על דרך פשרה, והיינו כדבר שוחלב המערבים זה בזה.

(במדבר תרב)

כז

והסירותי את לב האבן שלא רציתם לשמעו לדברי תוכחה מעלות לשמעו תוכחה

עיין (יחזקאל ס"י ל"ו פסוק כ"ז) "והסירותי את לב האבן מפרש הרמז בר"ת "ולמלmedi" לא "הטיתי" אזוני, וגם ר"ת "אולת" הוא לו "וכלימה", דבר זה והסירותי, אלא יהיו אוהבים תוכחה, מש"ה יומתך הסמכות "ורוח" חדשה "אתן" בקרבתם מפרש הרמז בר"ת "חכמה" ומוסר "אוילים" בזו, עתה אתן להם רוח חדשה שיהי" אהובים לשמעו מוסר.

(במדבר תרג)

כח

ע"י שיש לצדיκ מתנגדים יזכה ביותר להגדיל תורה להאדירה (מהצרים בות שיהי' לצדיκ מתנגדים)

איתא (כהנחות ישנות) ע"י שיש לצדיκ מתנגדים זוכה יותר להדריך ולזכות את הרבים. וזה אפשר לפרש כוונת (המיסטוריה, ס"י א' פסוק נ') הפקד את הלוים, הפקד עליו רשות, משום שההתנות של הלוים הי' על משכן העדות היא בהמ"ד להרבץ תורה בישראל ולזכותם ביראת שמים. מש"ה מהצרים בות הוא שגם הפקד עליו רשות שיהי' להם מתנגדים, ועי"כ יזכה ביותר להגדיל התורה ולהאדירה. עיין (טהילים ס"י ק"ט פסוק ו' מצודות), לkartag עליו.

(במדבר ע)

כט

משה ניצח במלחמה בגלל זכות זיכוי הרבים מעלות המזקה רבים

ידוע עברו הדרכה כראו זוכה לניצח במלחמה היפך משום שריה כאילים שלא הדריכו את דורם מש"ה וילכו בלא כח לפני רודף, והדרכה נקרא יד, כפירוש"י ע"פ אולה יד, ותנן באבות משה זכה וזיכה את הרבים. וזה אפשר כוונת (ס"י כ"א פסוק ל"ד) ויאמר ד' אל משה אל תירא אותו כי בידך נתתי אותו, בידך דיביקא עבור טוב הדריכך דבר זה יגרום לך שתנצח אותו, וזהו "בידך" נתתי "אותו" יואת כל עמו מפרש הרמז בר"ת "ושם" דרך ארנו "בישע נני" מתחלהך בדך].

(במדבר תקצט)

יהושע ניצח במלחמה בגלל זיכוי הרבים

הכתוב אומר יאמר בספר מלוחמות ד', בזכות לימוד תורה ד' איש מלוחמו, ובזה אפשר לפреш כוונת (פסוק י"ב יושיע ס"י יוד) שימוש בגבעון "דום" וירח "בעמק" אילון מפרש הרמז ברית "ושם" דרך "אראו" בישע "אלקים ויהושע למד תורה לרבים, מש"ה זכה לך.

וזהו אפשר כוונת (פסוק לג' דניאל ס"י י"א) "ומשכili" עם "יבינו" לדובים, שידריכו את אנשי דרום כראוי וככונן, עי"כ יסובב מה שמספרש הרמז ברית "ובן" עליה לא יענו.

(במדריך תר)

לא

**תוכחת מוסר למנהיגים יראי ה' באמת ותלמידי חכמים גדולים
שלכם נכון עם ה' ולא ראייה' שיעזרו דאגת עצםם בעבודת ה'
ובליימד התורה ויהי' ממזכי הרבים.**

איתא במדרש יאר ד' במאור תורה, ועל וייחונך, יtan בכם דעת שתהיין חוננים זה את זה, ומරחמים זה את זה, ומסתבר שכוונת חוננים הוא בדבר הלמד מענינו, דהינו שילמדו תורה לרבים, שישגיחו על ההמון עם ד' בכל כוחם ללמד דרכיו ד' ויראותו, ואיתא במדרש המלמד תורה ברבים לש"ש הקב"ה נותן בו חכמה, דעתה, בינה והשכל. וזהו כוונת המשך הפסוק משום וייחונך, זוכה יאר ד' פניו.

מכאן תוכחה לכמה מנהיגים שהמה יראי ד' באמת ות"ח גדולים שלכם נכון עם ד' ולא רמי', ועם כל זאת יצרם הסitem להיות צרי עין שלא לבנות זמן אפילו רגע כימיiri' משקיות תורתם ועובדותם עתמייה - ואומר להם בהסתתו שחייב קודמין שאותו זמן שאתה מבטל להדריך וללמוד להמון עם, אתה צריך לעצמך למלאות נפשך כי טרעב, הלא מלאכת התורה מרובה ורחבתה מצותך מאר - ולא אתה בן חורין להבטל ממנו, למדוד לגמור ולסבור ש"ס ופוסקים, ועי"כ כתבת במקום גדולים תעמוד, משא"כ אם תבטל זמן היקר להיות ראש לשועלים וללמוד ולהדריך לקטנים מאר, לאיזה הכלית הגיעו ומה יהיה בסופך, אבל לא זו הדרך האמת, כי עברו להרבות עבדי ד' ולהגדיל התורה ולהאדירה, ראיי ונכון הוא ל凱ר לנפשו כי הלכה פסוקה הוא עבר מצוה הרבה הרבה אמרים לו לאדם חטא כדי שיזכה חבריך, ואין לך מצוה הרבה יותרழר מזו למד לעם ד' דרכיו התורה והיראה, ואיך יהיה עובדי השם ומקימי מצותיו, שהרי כ"כ ספון וחשוב הדבר הזה עד שאחוז"ל המלמד את בן חבירו תורה כאילו ילדו, ומוקנים נתבונן מה עשוائب העולם, שאבריהם אבינו ע"ה כמה זמן זמינים ביטל להיות הלווק ושוב הלווק ונוטע, וגם נטע אשר שיתרבה כבוד שמו יתעלה, וכן שמורל ודוד וIOSPAT ויהזקי', ואיך טעם המה לנחות מדרך האמת בזה, והעלם יعلמו מה להשגיח על תלמידיהם איך הם דרכיהם בענייני קיום המצאות, בענייני תפילה וברכות, בענייני הרחקות מידות רעות, ואחרון הכביד בענייניהם רשותה פה ועיניהם והרהור הלב, מעין חטא נערומים שהוא רגיל ושכיה היוקא, וסימן לדבר הקישוט והסלול - כי בדרך שבא לראותך כך בא לראות - ואיך הוא דרכם בעניין התמדת לימוד התורה, ואם מהבקים גם חיק נקרים למדוד חכמתות זכות, ומכח"כ שמא גדול התמדת בתורה, מסתעף שמעטים להשגיח ולהדריך אנשי עירם שייהיו כל דרכיהם ותהליכיות ביתם על פי משפטי התורה וחוקותי', הגם שהמן עם הוא מלא שגיאות, ועל כל אלה הסייעתם יצרם לומר לא פעלתי און, כי ת"ת נגד כולם, איך שגו ברואה, הלא נחת רוח של הקב"ה הוא ישmach ד' במעשהיו - ובידם הוא עיי' השגחה בעין פקיחא

והדרכה באמת להיות לוקח נפשות חכם, כי המקיים נפש אחת מישראל כאלו קיים עולם מלא, ובאברהם נאמר ואת הנפש אשר עשו בחורן, והלא תלמוד רק גדול שمبرיא לידי מעשה, איך יניחו העיקר עברו לתפוש הטעל.
(במדבר קמו)

(המשך אי"ה בגליוון הבא)